

full dominical

Església de Menorca

Número 1927 - Any XXXVIII - 12 maig 2019

† Francesc, Obispo de Menorca

Queridos diocesanos:

En el interior de una Catedral siempre existe un elemento que la cualifica: es la cátedra o Sede del obispo. De hecho la palabra "Catedral" tiene su origen precisamente en esta "cátedra" que ocupa exclusivamente el obispo. La singularidad de la iglesia Catedral reside en que ella es la sede del obispo, donde se encuentra su "cátedra". Por ello un obispo inicia su ministerio precisamente en el momento en que ocupa la "cátedra" y se sienta en ella. Y por eso también, cuando no hay obispo en una diócesis se dice que la "sede" está vacante: esperamos otra persona que ocupe la cátedra y ejerza su misión como obispo.

En nuestra Catedral la cátedra ocupa un lugar bien visible, en el centro del presbiterio, sobre una escalinata. La elevación en que se encuentra la cátedra tiene su explicación en la función del obispo, que tiene la misión de custodiar toda la grey. Así lo explica San Agustín: "Los obispos están colocados en lugar más alto para que puedan ver por encima y guardar al pueblo, puesto que lo que se dice en griego episkopous, obispo, se traduce al latín por superintensor, inspector o superintendente, porque inspecciona, porque contempla desde arriba" (Enarraciones in Psalmos, 126, 3). Esto no sitúa al obispo por encima del pueblo de Dios. Su ministerio no tiene sentido sino como servicio a ese pueblo. Aunque físicamente ocupe un lugar en lo alto, debe saber que debe estar bien pegado a la tierra y a su gente haciendo perceptible a todos la presencia de Cristo que está entre los suyos "como el que sirve" (Lc 22, 37).

La sede que podemos ver en nuestra Catedral fue realizada por el primer obispo de la diócesis, Antoni Vila. En la misma se pueden ver sus iniciales grabadas y el año de realización: 1798. Si os fijáis bien, veréis que a los dos lados de la cátedra hay dos símbolos: el báculo y el evangelio. Indican el ministerio pastoral del obispo y su misión de anunciar el Evangelio. Para mostrar la antigüedad de la sede menorquina se puso la siguiente inscripción: "Severus episcopus s. V Jamonae sedebat", indicando que en esta sede de Ciutadella se sentaba en el siglo V el obispo Severo. La sede que ocupa el obispo actual es la "cátedra de Severo", la sede de la iglesia de Menorca.

La cátedra es signo de la sucesión apostólica porque desde ella el obispo anuncia el misterio de Jesucristo y enseña la verdad del Evangelio como "intérprete auténtico de la Palabra de Dios" (LG 25), en continuidad con los apóstoles. La persona del obispo garantiza que nuestra iglesia está en continuidad con la iglesia apostólica y en comunión con toda la iglesia universal. Puede ser que no nos guste el obispo que tenemos o que tenga pocas cualidades humanas o le falte empuje pastoral, pero sólo él garantiza la sucesión apostólica, sin la cual la Iglesia católica no sería más que una organización humana, muy grande y muy antigua, pero humana.

La cátedra significa, pues, que el Evangelio que predicamos y creemos no ha sido inventado por nosotros; que lo hemos recibido a través del ministerio de los obispos que unen a nuestra iglesia con el testimonio de los apóstoles. Simboliza, también, la inserción de nuestra iglesia en la comunión de las iglesias, la vinculación de la comunidad diocesana con las demás iglesias del mundo y, en particular, con la iglesia de Roma, sede del sucesor de Pedro. Esto último se expresa en nuestra Catedral con otro signo: a los pies de la sede hay una piedra con la inscripción "lapis romanus", "piedra de Roma". Esta piedra fue bendecida por el Papa Pío XII en 1942 a petición del obispo de Menorca y viene a expresar la unión de la sede menorquina con la Iglesia de Roma.

l'entrevista a...

JOSEP GIMÉNEZ MELIÀ

El jesuïta Josep Giménez Melià és professor a la Facultat de Teologia de Catalunya i a l'ISCREB. Especialista en Escatologia, aquest divendres ha impartit una xerrada sobre aquesta matèria en les Jornades de Teologia que organitza l'IDITEM-ISCREB al Seminari Diocesà.

Què entenem per "escatologia"?

- "Escatologia" vol dir "darrera paraula" (o "darrer tractat") i és la part de la teologia que reflexiona sobre la consumació a la qual està cridat tant l'ésser humà com tota la creació.

Per què va decidir especialitzar-s'hi?

- De fet, no tenia cap intenció d'especialitzar-m'hi. Vaig fer una tesi sobre la cristologia de Sant Joan de la Creu. Però el professor de l'assignatura, el Dr. Josep Gil, es jubilava i l'anterior degà de teologia, el Dr. Joan Busquets, em va demanar si volia agafar les classes del Dr. Gil i vaig dir que sí.

Què li cridava més l'atenció de les creences i coneixements sobre la vinguda del regne de Déu?

- Per exemple, que, en Jesús, el Regne no és només una cosa del més enllà, sinó també del més ençà. No només una realitat interior, sinó també exterior. No només individual, sinó també comunitària... Que ja ha començat però que encara no ha arribat a la seva plenitud.

L'escatologia ha preocupat a l'ésser humà des de l'Antiguitat. Com creu que l'hem d'entendre des del cristianisme?

- Jo diria que, fonamentalment, des de l'esperança i no des de la por. Des de l'esperança i des de la confiança en un Déu, que és Amor, i que vol el millor per a nosaltres.

En què creu que es diferencia la versió cristiana de la d'altres religions?

- No es tracta tant d'un "tal faràs, tal trobaràs". Crec -esper! - que en Déu la misericòrdia és decisiva. On abunda el pecat, sobreabunda la gràcia -diu Sant Pau a Romans 5,20. Jo hi afegiria, a més, que el fonament de la nostra esperança cristiana és Jesús crucificat i ressuscitat i, en Ell, tots els crucificats de la Terra. L'esperança que puguem tenir ve d'Ell i també d'ells i elles, és a dir, dels darrers de la Terra. Per açò, les darreres coses (l'escatologia) només es poden dir creïblement des dels últims (així vaig titular el meu llibre: "Lo Último desde los últimos"). És a dir, es poden dir atracant-nos a ells i elles, fent nostra la seva causa...

Judici Final, el cel i l'infern. Com els hem d'entendre, segons vostè, des de l'òptica actual?

- Em demana una pregunta que, per contestar-la bé, necessitaria més espai del que dispòs! Però, en poques paraules: primer, Déu és just perquè és misericordiós i misericordiós perquè és just. Justícia i misericòrdia, en Ell, van a l'una. I, segon, la llibertat humana pot ser malmesa, però ningú no ens pot treure l'esperança (només esperança -no certesa, clar!) que l'Amor de Déu ho serà tot en tots (1 Corintis 15,28).

Diumenge IV de Pasqua

Cicle C

Lectura dels fets dels apòstols 13, 14.43-52

En aquells dies Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perga i arribaren a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren en la sinagoga i s'assegueren. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i dels prosèlits seguiren Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de persuadir-los que es mantinguessin feials a la gràcia de Déu. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor. Quan els jueus varen veure aquella multitud, s'engelosiren tant, que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot allò que deia Pau. Però Pau i Bernabé els respongueren amb valentia: "Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feis vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens dirigirem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: "T'he fet llum de les nacions perquè duguis la salvació fins als límits de la terra." Quan sentiren això els qui no eren jueus, se n'alegraren, i alabaven la paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe. La paraula del Senyor s'escampava per tota la regió. Però els jueus instigaren les dones devotes més distingides i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé, fins que els expulsaren del seu territori. Ells, en senyal de protesta, s'espolsaren els peus sobre els qui els feien partir, i se n'anaren a Iconi. Els convertits de

nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant.

Salm Responsorial 99 R: Som el seu poble i el ramat que ell pastura.

Lectura del llibre de l'Apocalipsi 7, 9.14b-17
Jo, Joan, vaig veure una multitud tan gran que ningú hauria pogut comptar. Era gent de tota nacionalitat, de totes les races, pobles i llengües. Estaven drets davant el trono i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans. Un dels ancians em digué: "Aquests són els qui vénen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el trono de Déu, donant-li culte nit i dia dins el seu santuari. El qui se'u en el trono els protegirà amb la seva presència, no passaran fam mai més, no passaran set mai més, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el trono els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls."

Lectura de l'evangelí segons sant Joan 10, 27-30
En aquell temps digué Jesús: "Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú ho podrà arrancar de les mans del Pare. Jo i el Pare som un."

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

13, 14. 43-52
En aquellos días, Pablo y Bernabé continuaron desde Perga y llegaron a Antioquia de Pisidia. El sábado entraron en la sinagoga y tomaron asiento. Muchos judíos y prosélitos adoradores de Dios siguieron a Pablo y Bernabé, que hablaban con ellos exhortándolos a perseverar fieles a la gracia de Dios. El sábado siguiente, casi toda la ciudad acudió a oír la palabra del Señor. Al ver el gentío, los judíos se llenaron de envidia y respondían con blasfemias a las palabras de Pablo. Entonces Pablo y Bernabé dijeron con toda valentía: «Teníamos que anunciaros primero a vosotros la palabra de Dios; pero como la rechazáis y no os consideráis dignos de la vida eterna, sabed que nos dedicamos a los gentiles. Así nos lo ha mandado el Señor: "Yo te pongo como luz de los gentiles, para que lleves la salvación hasta el confín de la tierra"». Cuando los gentiles oyeron esto, se alegraron y alababan la palabra del Señor; y creyeron los que estaban destinados a la vida eterna. La palabra del Señor se iba difundiendo por toda la región. Pero los judíos incitaron a las señoras distinguidas, adoradoras de Dios, y a los principales de la ciudad, provocaron una persecución contra Pablo y Bernabé y los expulsaron del territorio. Ellos sacudieron el polvo de los pies contra ellos y se fueron a Iconio. Los discípulos, por su parte, que-

daron llenos de alegría y de Espíritu Santo.

Salmo responsorial 99 R: Nosotros somos su pueblo y ovejas de su rebaño.

Lectura del libro del Apocalipsis 7, 9. 14b-17
Yo, Juan, vi una muchedumbre inmensa, que nadie podría contar, de todas las naciones, razas, pueblos y lenguas, de pie delante del trono y delante del Cordero, vestidos con vestiduras blancas y con palmas en sus manos. Y uno de los ancianos me dijo: «Éstos son los que vienen de la gran tribulación: han lavado y blanqueado sus vestiduras en la sangre del Cordero. Por eso están ante el trono de Dios, dándole culto día y noche en su templo. El que se sienta en el trono acampará entre ellos. Ya no pasarán hambre ni sed, no les hará daño el sol ni el bochorno. Porque el Cordero que está delante del trono los apacentará y los conducirá hacia fuentes de aguas vivas. Y Dios enjugará las lágrimas de sus ojos».

Lectura del santo Evangelio según san Juan 10, 27-30
En aquel tiempo, dijo Jesús: «Mis ovejas escuchan mi voz, y yo las conozco, y ellas me siguen, y yo les doy la vida eterna; no perecerán para siempre, y nadie las arrebatará de mi mano. Lo que mi Padre me ha dado es más que todas las cosas, y nadie puede arrebatar nada de la mano de mi Padre. Yo y el Padre somos uno».

evangelí i vida

Jo som el bon Pastor

Vicent Llabrés

El diumenge quart de Pasqua és anomenat el del 'Bon Pastor'. Cada any s'hi llegeix un fragment del capítol 10 de Joan. En aquest capítol, l'evangelista posa en llavis de Jesús la expressió "**jo som el bon pastor**", per referir-se a si mateix i a la seva relació amb nosaltres, els seus deixebles.

La imatge del bon pastor està inspirada en el profeta Ezequiel, on Déu parla com el pastor que es cuida del seu poble "Això us anuncia el Senyor, Déu sobirà: Jo mateix buscaré les meves ovelles i en faré el recompte" (Ez 34, 11) i demana comptes als dirigents "Ai dels pastors

d'Israel, que es pasturen a ells mateixos!" (Ez 34, 2)

"**Reconèixer la seva veu**" és una expressió que podem llegir en aquest fragment d'avui. La relació entre Jesús i els seus deixebles està basada en l'amor. Un amor personal. Un amor que ve del Pare. L'adhesió a Jesús, dels qui escolten la "seua veu", és la característica dels deixebles. Ser deixeble de Jesús, no només és imitar el seu estil de vida, sinó que significa estar unit a Ell i seguir-lo. Aquesta relació amb Jesús marcarà les relacions entre els membres de l'Església i entre cada un dels seus membres i

les persones d'allà on viuen, treballen, ... açò serà evangelitzar, en tant que pot convertir-se en una invitació a conèixer Jesús.

"**Jo els dono vida**" és una altra expressió, prou interessant, que trobem en aquest text. Jesús s'exposa, arrisca la seva vida per defensar "les seves ovelles". Jesús es compromet, s'acosta als qui estan al marge, als malalts, als pobres... menja amb els pecadors i els incorpora al seu grup... El Ressuscitat és amb tots. Acollir-lo ens convida, també a nosaltres, a donar la vida pels altres, com ell ho va fer.

Gaudete et Exsultate

Capítol tercer

A la llum del Mestre (i VI)

Anna Seguí, ocd

En finalitzar el capítol sobre les Benaurances, el Papa insisteix una i altra volta per recalcar l'essencial del cristianisme: l'amor misericordiós. I diu que la misericòrdia "és el cor palpitant de l'Evangelí". Hem vist en aquest capítol que les Benaurances són la personalitat, l'ésser i treball de la nostra vida cristiana. Els seguidors de Jesús tenim el repte de viure atents al pobre i necessitat, captar on ens reclama la necessitat. Tant la pregària com les devocions i celebracions litúrgiques-sacramentals, tot ha d'anar encaminat a avivar l'actitud interior i el compro-

mis eficaç d'amor i ajuda al nostre proïsme. Ser sant és comprendre qui és el meu proïsme, on és el famolenc, l'assedegat, el nu, el malalt, el que pateix soledat, els captius de la presó i de l'ànima. La santedat és un sentinella que descobreix en la nit del sofriment i la necessitat, al germà que em mira i em reclama la fraternitat, veure'l i reconèixer-li el rostre de fill de Déu, com jo. Quines fams tenim en el nostre entorn per saciar, quina nuesa abrigar, quina soledat acompanyar, quines presons obrir, quina set saciar, quina pobresa dignificar? El culte que agrada i

accepta Déu és omplir la vida de sobreabundància misericordiosa. Preguar les Benaurances, és tenir present la voluntat de Déu que ens ha creat per a viure al jardí de la felicitat, realitzant lo bo, el que li agrada, el que ens santifica i omple la terra de benedicció per a tots els éssers humans, la gran estima i valor a la creació sencera, que també gemega l'agressió de la violència devastadora. Les Benaurances porten en si mateixes tota la misericòrdia que ens santifica. Tot plegat és un paisatge bellíssim que dignifica i santifica la història humana. Siguem sants vivint les Benaurances.

miscel·lània menorquina

Un rector d'Alaior (II)

Florenci Sastre

En una altra carta escrita a son pare des de Palma el 2 de novembre de 1830, Robert Floris descriu una visita al convent del Toro, que efectuà anant a Maó, així: "A Mercadal vaig posar en un estable el meu "corser" i vaig dirigir-me a peu al convent que hi ha dalt la muntanya del Toro. Em vaig presentar al Pare Prior, vaig ser rebut molt amablement i em van mostrar tot el convent, que és de l'orde dels agustins i d'una mediocre riquesa. És una branca del convent de Ciutadella, i només vaig veure uns vint monjos. Des de la torre de senyals vaig poder veure distintament tota l'illa, fins i tot el bell port de Fornells que pareixia estar als meus peus. Tot l'horitzó a l'entorn, excepte on quedava

romput per les muntanyes de Mallorca, era el blau i tranquil Mediterrani.

Un dels monjos estava malalt i el Doctor havia pujat a visitar-lo. Jo vaig davallar la muntanya amb el "fill d'Esculapi", que em digué que era nebot del Rector d'Alaior. Pens que ja us he parlat d'aquell home excel·lent, que durant el fred del passat hivern va vestir i alimentar durant setmanes més de 700 pobres de la seva parròquia, de la seva pròpia hisenda. És capaç de fer-ho ja que pertany a una opulent família. Jo esperava que una apologia del seu munific parent seria grata al meu company, però per la seva conversa vaig entendre que de cap manera estava satisfet de l'evangèlica distribució feta pel seu oncle d'allò que ell consi-

derava de propietat familiar".

Aquesta família Pons eran ciutadans militars. El Sr Rector era el cinquè fill del magnífic Joan Pons Salort, nascut el 7 de febrer de 1726 i mort el 9 de desembre de 1767 i d'Esperança Salort Montanyés, nascuda el 20 d'octubre de 1724 i morta el 30 de juliol de 1774, casats el 12 de febrer de 1746. El seu germà major Molt Il·lustre Sr. Domingo Pons Salort també fou eclesiàstic i obtingué la dignitat d'Ardiaca de la nostra Catedral. Continua la família el tercer fill, Magnífic Sr Constantí Pons Salort, del qual devia ser fill el metge que s'esmenta, que devia estar descontent veient com "l'onclo" (així s'anomenava als concos capellans) gastava el que ell esperava heretar.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 4ª Setmana:

Dg. 12, IV de Pasqua: Fets 13, 14. 43-52 / Sal 99 / Ap 7, 9. 14b-17 / Jo 10, 27-30.

DI. 13, Fèria: Fets 11, 1-18 / Sal 41 / Jo 10, 1-10.

Dt. 14, Sant Maties, apòstol (F): Fets 1, 15-17. 20-26 / Sal 112 / Jo 15, 9-17.

Dc. 15, Sant Isidre, Il·lustrador (MO): Fets 12, 24-13, 5 / Sal 66 / Jo 12, 44-50.

Dj. 16, Fèria: Fets 13, 13-25 / Sal 88 / Jo 13, 16-20.

Dv. 17, Fèria: Fets 13, 26-33 / Sal 2 / Jo 14, 1-6.

Ds. 18, Fèria: Fets 13, 44-52 / Sal 97 / Jo 14, 7-14.

Dg. 19, V de Pasqua: Fets 14, 21b-27 / Sal 144 / Ap 21, 1-5a / Jo 13, 31-33a. 34-35.

Ferreries i Es Migjorn, ben presents a Caritas Jerusalem

Dues parròquies de Menorca, les de Ferreries i Es Migjorn, han col·laborat en el projecte del Centre de Majors a Ramallah de Caritas Jerusalem. En la celebració del Dia de les Mares amb les persones majors l'entitat va donar les gràcies als cristians menorquins per la seva aportació. En el cas de Ferreries s'havien donat bufandes i mocadors que, casualment, van arribar el Dia de les Mares i les persones majors estaven extremadament felices de rebre un regal tan bell en un dia tan especial. L'esdeveniment va començar amb una missa a l'Església de la Sagrada Família en Ramallah, on 40 persones majors van assistir i van escoltar al pare Jamal Diabes predicar sobre la importància del Dia de la Mare, ja que les mares són el símbol de l'amor i el sacrifici. Després de la missa, els majors van ser acompanyats al Club Ortodox de Ramallah per a celebrar el dia amb música i ball.

Caritas Jerusalem desitja agrair al Dr. Hani Husary, president de l'Ortodox Ramallah Club, i a tots els altres donants locals que van fer que aquest esdeveniment es duigués a terme amb les seves amables donacions.

Notícies nostres

Els Escoltes de Sant Rafel improvisen el seu Sant Jordi

Ermita de Ferreries
Pregària d'acció de gràcies i bereneta com agraïment a tothom qui ha col·laborat en la reparació de la capella. Dissabte 11 de maig a les 17 h, a l'Ermita.

Festivitat de Sant Isidre

Ferreries: Missa a Sant Bartomeu a les 12 h i pujada al Toro del Club de Jubilats a les 17 h amb pregària i bereneta per a celebrar el dia del patró de la pagesia. Dimecres 15 de maig.

Maó: Eucaristia en honor al sant i beneïda dels camps. Es proposa quedada per dinar al voltant de l'ermita pels participants. Diumenge 19 de maig a les 13 h a l'ermita de Fàtima (Maó).

Curset prematrimonial

A Ciutadella i a Maó. Els dies 14 i 16 de maig, a les 20.30 h al Seminari Diocesà i a la Casa de l'Església.

Exposició Santa Teresa de Calcuta

Exposició itinerant que recull entre fotografies, textos i records, la vida, missatge i espiritualitat sobre la santa. Oberta fins al 6 de juny i es podrà visitar de dilluns a dissabte de 10 a 15.30 h al Seminari Diocesà (Ciutadella).

Consell Pastoral Diocesà

Sobre els resultats de l'enquesta d'iniciació cristiana i avaluació del Pla Pastoral i escola bàsica de formació de laics. Dissabte 18 de maig a les 10.30 h al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Novetat

Inici d'emissió de l'agenda setmanal de la Diòcesi a Canal 4 Ràdio. Cada divendres a les 12.30 h al 90.3 FM.

Els escoltes de la Parròquia de Sant Rafel de Ciutadella teníem previst participar en el Sant Jordi organitzat per Escoltes de Menorca, però no va ser possible inscriure'ns a la diada. Davant el contratemps els caps escoltes, amb l'ajut d'un bon grup de pares, van planificar en poques hores, dos dies de convivència per celebrar el patró dels escoltes d'arreu del món. No ens volíem quedar sense celebrar Sant Jordi. El dissabte es va fer acampada a l'ermita de Sant Joan de Missa. Més de cinquanta escoltes del nostre agrupament vam celebrar la fe amb Jesús, jocs divertits i una vetlada de diversió tot esperant la jornada de diumenge amb il·lusió. De bon matí es van desmuntar les tendes i ens vam traslladar a la platja de Binimel·là. Des d'allà vam iniciar ruta fins a Pregonda amb l'objectiu de fer neteja de plàstics al llarg del camí i a les platges. Com ens va deixar dit el nostre fundador, en Baden Powell, a fi de deixar el món una mica millor de com l'hem trobat.

Després d'un bon dinar tots junts vam iniciar ruta de retorn cap a Ciutadella. Cansats de dos dies de diversió, compromís amb el medi ambient i bona convivència, els escoltes de Sant Rafel recordarem aquest Sant Jordi de forma ben especial. Gràcies a tots els qui ho van fer possible. Sempre a punt!

AE Sant Rafel

Bosco Faner, guardonat amb el premi Humanitats de la concòrdia

Lentitat cultural Granada Costa ha premiat a Mn. Bosco Faner per la seva obra literària amb el guardó Humanitats de la concòrdia. Aquest projecte lligat a l'església a través de la tasca editorial vol reconèixer així la labor del prevere ciutadellenc, que, amb quasi una vintena de llibres publicats, aproxima els valors humans a través de la paraula escrita. El premi que li atorga Granada Costa és "en defensa dels drets humans, així com en la seva tasca d'inves-

tigador de les santes escriptures i de la condició humana", argumenten a la carta que li van fer arribar i que Faner va rebre amb sorpresa i incredulitat fa uns mesos. Ara el capellà de la parròquia de Sant Esteve prepara un altre llibre per a l'entitat, que publica com a antologia de cada guardonat i que comptarà amb la col·laboració de persones de l'àmbit literari properes a en Bosco.

Menorca celebra el dia de la seva patrona

Les males condicions meteorològiques no aturen els creients menorquins a l'hora d'expressar la seva fe. L'Església de Menorca es va unir el passat cap de setmana per a honorar la patrona de l'Illa, la Mare de Déu del Toro, al Santuari dedicat a la Verge. La pluja va impedir la tradicional pujada de torxes del divendres al cim, però la petita església del Santuari es va omplir de fidels per a resar el rosari i dedicar una oració a la Mare de Déu del Toro. La parròquia de la Concepció de Maó fou l'encarregada de preparar enguany la vetlla

de pregària. Els actes van continuar durant el dissabte, amb una trobada especial de religiosos i religioses i diumenge, amb una missa presidida pel sr. Bisbe Francesc Conesa. Cal destacar també la benedicció de termes i una bona presència de membres de Pastoral de la Salut per la celebració de la Pasqua del Malalt. Les celebracions van culminar aquest dimecres, dia de la festa de la Mare de Déu del Toro, amb una celebració eucarística al Santuari presidida pel Sr. Bisbe.

